

KAK

1/2011

KÄK

Turun Yliopiston Savo-Karjalaisen
Osakunnan jäsenlehti

Perustettu 1930
ISSN 0786-0315

Numero 1/2011

1. painos huhtikuun 2011
Painopaikka Uniprint
Painosmäärä 80 kpl

Julkaisija

Turun Yliopiston Savo-Karjalainen
Osakunta r.y.

Rehtorinpellonkatu 4-6 B
20500 Turku
Puh. 02-232 8391
E-mail: sko@utu.fi
Web: <http://sko.utu.fi/>

Toimitus

Päätoimittaja:
Mari Kuosmanen

Taitto:
Anna Stenman

Toimittajat:
Tomi Metsälä
Petri Teräspuro
Anna Stenman

Valokuvat:
Aake Kinnunen
et. al.

Kannen valokuva:
Aake Kinnunen

Sisällys

- 3 Piäkirjoitus
- 4 Kuraattorin löpinät
- 5 Uutisia ja tulevia tapahtumia
- 6 Hallitusesittely
- 10 Osakuntakulttuuria siellä,
osakuntakulttuuria täällä
- 12 Hanke RRR 2012
- 14 Kysy Kraldolta -palsta
- 16 Nähtyä, kuultua, haistettua, maistettua
In & Out

Piäkirjoitus

Kevät tuli, loska sulii, aurinko paistaa silimään ja pajunkissat naukuvat. Ainakin päätoimittajaemännän Paju-kissa. Voittoisan laskiaisen jälkeen (kolmanneksi paras pulkka osakunnilla, siitä saimme viisi koppaa olutta) suuntaamme katseen vappuun ja kesälaitumille/töihin/tentteihin.

Välillä sitä tuskalla ja hiellä lehteä viäntäessä toivoopi, että lukijat osaisivat arvostaa kovalla vaivalla pakerrettua painotuotetta. Niinpä toivomme luki-joiltamme toimitukselle ja miksei hallituksellekin osoitettuja kysymyksiä, joita sitten käsittelemme seuraavassa numerossa. Mitä olet aina halunnut kysyä sisäasiainsihteeriltä? Mikä on toimistosika? Ja onko tosiaan toimistossa musta aukko, jonne kaikki häviää? Tässä numerossa kyselypalstalla vastaa isäntämme Kraldo. Lisäksi luvassa on katsaus Suomen osakuntiin ja laskiaisen tunnelmointia kuvin.

Kesää odotellen,

Mari Kuosmanen
Piätoimittaja

Valokuva: Katja Kaulo

Kuraattorin löpinät

Ihan tekstin alussa tulisi ilmeisesti mainita, että on kevät, linnut laulavat ja jotain vielä säästä, mutta sitäpä en tee. Ja sitten tulisi kirjoittaa ympäriryöreehkönomaisesti, mutta napakan asiantuntevasti ja silti samalla kepeästi osakunnan toiminnasta ja ajankohtaisista asioista. En tee sitäkään.

Minä juon nyt kahvia. Ja pohdin kuinka tähän hommaan päädyinkään. Hapuillen otan ensiaskeliani suurissa, vanhoissa Savo-Karjalaisen Osakunnan ensimmäisen kuraattorin saappaissa. Tai eivät ne niin kovin isot ehkä sittenkään jalkoihini ole. Aikoinaan isoisäni täti astui kenkäkauppaan ja myyjättären etsiessä kenkiä huudahti kenkäkaupanomistaja: katso vaan niitä isompia numeroita sieltä ylähyllyltä, Kauloilla on iso jalka! Isoisäni täti oli marssinut ulos kenkäkaupasta, eikä enää siihen (isolla?) jalallaan ollut astunut. (Mutta nyt meni vähän asian vierestä, vai pitäisikö sanoa, että tallusteltiin naapuriosakunnan tontille, sillä tämä tapahtui Hämeessä).

Geneettisesti en savo-karjalainen ole. Olen vailla siteitä sinne, mutta olen leikitellyt ajatuksella adoptoitua henkisesti jonkin savolaisen tai karjalaisen kunnan kuntalaiseksi. Vielä en vain ole keksinyt mikä kunta olisi se minun kuntani. Olisiko se Kaavi, tuo yksi Suomen vähistä imperatiivikunnista? Vaakunoissa minua viehättävät eniten teräaseet ja eläinten puuhastelu niiden parissa. Jo poisyhdistyneen Enon kunnan vaakunan kirvestä olallaan kantava majava vetoaa minuun fiksuudellaan: miksi jyrsiä puu poikki, kun on kehittyneempiäkin keinoja.

Myös Kontiolahden keksiä kantava karhu on yksi suosikeistani. (Keksillä tässä yhteydessä tarkoitan uittohakaa.)

Monelle on yllätys, etteivät kaikki jäsenemme ole osakunnan edustamalta alueelta. Silti epäilen olevani vähemmistöä, jolla ei suvussa ole todettu vakavaa altistusta savo-karjalaisuudelle. Itselleni osakuntatoimintaan lipuminen tapahtui tuutorin myötävaikutuksesta ja kun huomasin osakuntatoiminnan olevan pullollaan perinteitä, olin aivan myyty. Ihmisiä eksyy osakuntatoiminnan pariin mitä erilaisimpia reittejä pitkin, perinteitä pidetään yllä ja osakunnat porskuttavat, vaikka koko osakuntatoiminta on niin valitettavan monelle täysin hämärän peitossa. Vaan ahkerasti ja alati urhoollisesti me taistelemme tuota hämäryyttä vastaan julistamalla osakuntailosanomaa, rajoittamatta sitä vain opiskelujen alkuun syksyllä! Hyvänä esimerkkinä tästä tämäkin Käk ja erinäiset tapahtumat, kuten Vappubileet, sekä myyjäisemme kaikkine herkkuneen.

Ja näin olen täyttänyt minulle määrätyn sivutilan. Loppujen lopuksi tekstini muotoutui sellaiseksi kuin näen SKON: rennosti kaikenlaista sekalaista ainesta yhdistettynä ja ennemminkin hovin vuoksi kuin tiukasti järjellä ja vakavuudella - perinteitä rakastaen, mutta uutta pohtien.

Että tervehdys nyt vaan, oikein Käestä pitäen.

*Katja Kaulo
I Kuraattori*

Uutisia

Osakuntien laskiaiskelkka menestyi

S-Osiksen osakuntien (SKO, SHO ja TPO) yhteinen osakuntakelkka pääsi laskiaisriehan kisassa kolmen parhaan joukkoon. Paras palkinto olivat tosin Olvin sponssamat kaljakorit!

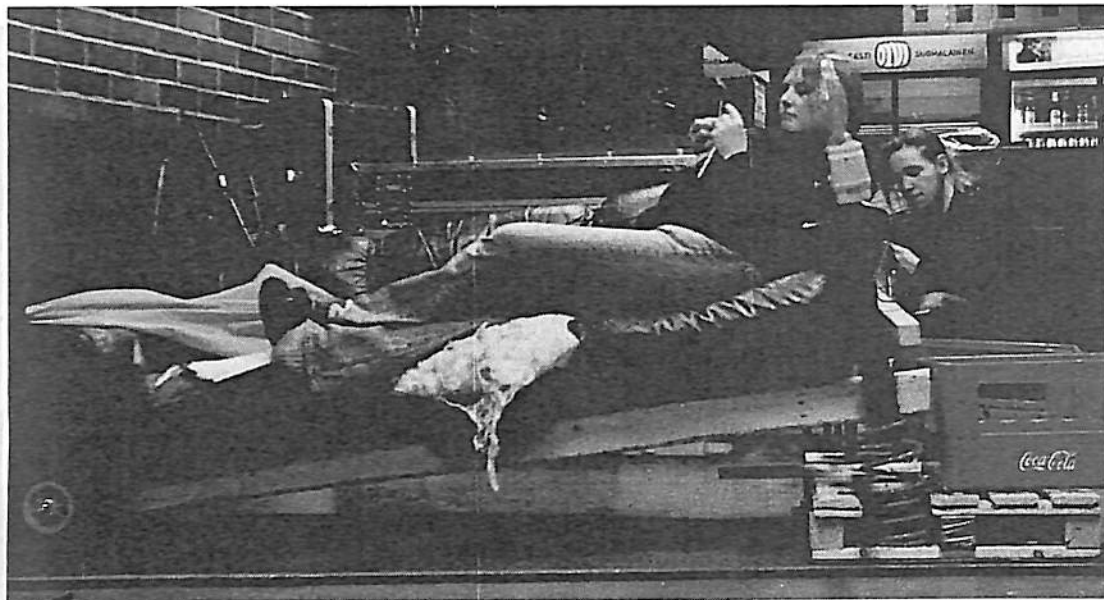
Rahankeräystalkoot alkavat

Osakunnat tarvitsevat remontin ajaksi väliaikaiset (tai jopa jälkeenpäin pysyvät) tilat. Tarkoitusta varten aletaan nyt kerätä rahaa erilaisilla tapahtumilla ja tempauksilla sekä puhtailla avustuspöynnöillä. Osallistu sinäkin vapaaehtoisena tai lahjoittajana, lue lisää sivulta 13!

Tulevia tapahtumia

- 9.4. 86. vuosijuhlat
- 14.4. Kyykkäliigan finaali
- 20.4. Myyjäiset Jusleniassa
- 25.-30.4. Vappuviikko osakunnalla
- 14.-15.5. Baarikierros Wiipurilaisen osakunnan kanssa
- 17.-18.6. Yhteistapahtuma Karjalaisen Osakunnan kanssa

Lisäksi leffakerho kokoontuu tiistaisin ja viinikerho keskiviikkoisin, sekä muut kerhot yleensä maanantaisin. Tarkempia tietoja tapahtumista löytyy SKO:n nettisivuilta osoitteesta sko.utu.fi. Osakunnan toimisto on avoinna maanantaisin keskipäivän päivystyksen aikaan.

Laskiaiskelkka koko komeudessaan ennen laskua.

Hallitus vuonna 2011

Keitä me olemme? Mitä me teemme? Mitä me syömme (mieluiten)? Mikä niissä savo-karjalaisissa oikein viehättää? Ja miksi me ollaan aina niin onnellisia? Lue ja tiedät!

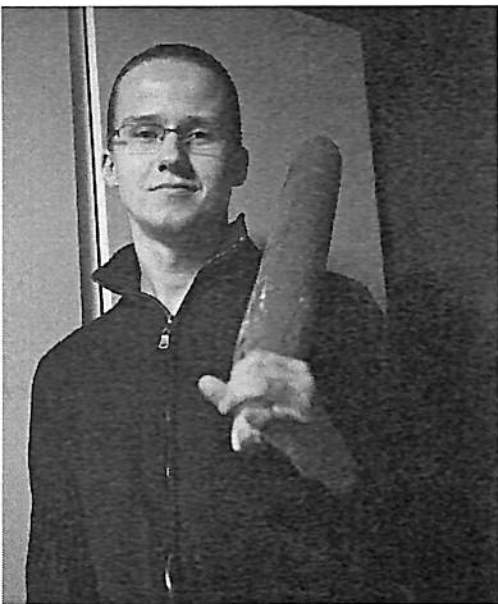
Katja Kauho, 1. kuraattori

Mitä aion saada aikaiseksi tänä vuonna: Voih, vaikka ja mitä! Olen ihan huippu aikomisessa. Osakuntatoiminnassa kaikenlaista ja opiskelussakin. Ajattelin jopa ryhtyä hortonomiksi (amk). (Hortonomi(amk)-aikomisesta on jo muutaman vuoden kokemus.) Aioin siis aikoa. Tämä teksti on siis aikomisen aikomisen aikomista.

Parasta savo-karjalaisuudessa: savo-karjalaiset. Jänniä.

Paras perinneherkku: muikkukukko.

Minut saa onnelliseksi: Kaksi sisäsiistiä, minua haukkumatonta ja tottelevaista urosta kotona, joista toinen on poikakaveri ja toinen on kokorajoitteinen brittiläinen pupupiiska eli piikeli.

Petri Mikael Teräspuro, II kuraattori

Mitä aion saada aikaiseksi tänä vuonna: Pysin opettamaan muille toimijoille kaiken mitä olen viiden vuoden aikana oppinut. Haaste on suuri, mutta toivon muiden tarttuvan siihen myös. Aion myös jatkaa neuvotteluja remontin suhteen sekä TYYn ja TYSin kanssa, jotta saadaan S-Osis jatkumaan myös tuleville polville.

Parasta savo-karjalaisuudessa: Hassunhauskat ihmiset ja kaunis kieli Karjalassa!

Paras perinneherkku: Atomi ja vety tietenkini!

Minut saa onnelliseksi: Järjestötoiminnassa kun ihmiset osaavat hakea tietoa itsenäisesti ja ovat valmiita oppimaan uusia asioita. Muuten tietenkini kaikenlainen tekninen tilpöhöri ja hyvä ruoka.

Error 404: Image Not Found

Anski Auramo, pääsihteeri

Mitä aion saada aikaiseksi tänä vuonna: Katsoa kaikki Gilmoren Tytöt kolmatta kertaa läpi.

Parasta savo-karjalaisuudessa: Ronski ja reteä asenne.

Paras perinneherkku: Tylsästi ja ennalta-arvattavasti sanon että karjalanpiirakat.

Minut saa onnelliseksi: Tim Curry -elokuvat, erityisesti Rocky Horror Picture Show.

Markus Vuorio, taloudenhoitaja

Mitä aion saada aikaiseksi tänä vuonna: Paremmen tilinpäätöksen

*Parasta savo-karjalaisuudessa:*Savo-karjalaisuus

Paras perinneherkku: Vaikea sanoa, kun en ole kaikkia vielä maistanut.

Minut saa onnelliseksi: Olen aina onnellinen, jopa silloin kun olen surullinen.

Kristian Dorra, ISÄNTÄ

Mitä aion saada aikaiseksi tänä vuonna: Aion huolehtia janoisista ihmisistä ja valmistella SKO:ta evakkoa varten.

Parasta savo-karjalaisuudessa: savolainen lupsakkuus ja karjalainen sosiaalisuus.

Paras perinneherkku: Karjalanpiirakat muna-voilla.

Minut saa onnelliseksi: Aktiiviset osakuntalaiset ja hauskat tapahtumat.

Mari Kuosmanen, emäntä

Mitä aion saada aikaiseksi tänä vuonna: Tänä vuonna aion hoitaa osakuntahommat kunnialla ja olla kunnon humanisti.

Parasta savo-karjalaisuudessa: Savo-karjalaiset on ihanan lupsakoita <3

Paras perinneherkku: Ikävöin kovasti kunnon itäsuomalaisia rinkeleitä.

Minut saa onnelliseksi: hyvä ruoka, parempi seura ja kissan polkuanturat.

Tomi Metsälä, sisääsiainsihtööri

Mitä aion saada aikaiseksi tänä vuonna: Osakunnan virallisena SuPo-vastaavana käyttään kaikkien muiden toimihenkilöiden tekemisiä ja jokaisesta laiskuudesta sekä väärinkäytöksestä menee raportti kuraattoristolle. Jäsenrekisteri pitäisi myös modernisoida ja hankkia siihen lisää täytettä. Jossakin välissä pitäisi Graduakin kai aloittaa.

Parasta savo-karjalaisuudessa: Konstailemattoman suodattamaton puheentuotanto, joka näin stereotyyppisen rajoitetusti artikuloidun umpiturkulaisen näkökulmasta on varsin piristävää.

Paras perinneherkku: Muikkukukko karjalanpiirakalla.

Minut saa onnelliseksi: Hyvä seura, tuoppi stoutia, antoisa keskustelu tai parhaassa tapauksessa kaikki edelliset yhdessä. Tietenkin jos Leijonat joskus vielä jonkun suuren turnauksen voittaisivat, niin sitä onneahan riittäisi sitten aina seuraaviin kisoihin saakka.

Nina Voutilainen, ulkoasiainsihtööri

Mitä aion saada aikaiseksi tänä vuonna: Yritän varmaankin saada kandia aloiteltua

Parasta savo-karjalaisuudessa: Lepposuus ja rempseys

Paras perinneherkku: Kalakukko!!

Minut saa onnelliseksi: Ystävät ja perhe

Elina Hiltunen, tiedotussihtööri

Mitä aion saada aikaiseksi tänä vuonna: Tuo on suuremman mittaluokan kysymys. Henkilökohtaisessa elämässä pitäisi varmaan kovasti opiskella, jotta saa leipää leivän päälle. Hallituspestin puolesta yritän kyllästyttää jäseniä ainuisilla viikkotiedotteilla – se on kivaa se. Jospa vielä pyrkisin heilumaan useammin tuolla osakunnalla, niin voisin leikkiä sosiaalista ihmistä.

Parasta savo-karjalaisuudessa: Parasta savo-karjalaisuudessa on lupsakka kierous ja kiero lupsakkuus – makea yhdistelmä, aijai. Eikä pelkkä klisee.

Paras perinneherkku: taitaa olla ruoista kalakukko tai karjalanpaisti ja leivonnaisista omenalörtsy tai karjalanpiirakat. (Huomatkaa diplomaattinen vastaus.)

Minut saa onnelliseksi: avara mieli, miksei myös luonto. Muussa tapauksessa kissat.

Kerttu Ilola, kulttuurisihteeri

Error 404: File Not Found

Lils Torhilde, se tylsä varajäsen

Mitä aion saada aikaiseksi tänä vuonna: Jos nyt olisin hum. kand. jouluuun mennessä ni oisin tyytyväinen. Muuten yritän parhaani mukaan hengata osakunnalla ja varmistaa toiminnan jatkuvuuden ensi vuoden jännien aikojen yli!

Parasta savo-karjalaisuudessa: Luonne ja lupsakkuus.

Paras perinneherkku: Syön mitä vaan.

Minut saa onnelliseksi: Hyvät, yön yli kestävät bileet ja hento, laiska Frenedit-krapula.

Anna Stenman, se bilettävä varajäsen

Mitä aion saada aikaiseksi tänä vuonna: Päre varmaan remontoida tuo alakerta ainakin, kun sieltä piti repiä kaikki auki sulamisvesien takia. No, jotain Käkiiä vois kanssa tehdä ja ehkä käydä kokouksissakin. Pakko kai jättää otsikonmukainen tehtävä vähemmälle :D

Parasta savo-karjalaisuudessa: rentous

Paras perinneherkku: karjalanpiirakat niin kuin mummi ne tekee (kova opettelu itselläkin)

Minut saa onnelliseksi: auringonpaiste vapaapäivän aamuna, kauniit asiat, se miten mahtavaa elämä ylipäänsä on.

Osakuntakulttuuria siellä, osakuntakulttuuria täällä

Kuka tietää, montako erilaista osakuntaa Suomen maassa mahtaa toimia? En tiennyt minäkään. Enkä täysin tiedä vieläkään. Aloin kuitenkin selvittää asiaa, kun sen avulla oli mahdollisuus tienata jopa opintopisteitä! Monikulttuurisuuteen liittyvään seminaarikurssiin vedoten häiriköin Suomen osakuntien hallitusten sähköpostilistoja kyselyllä, jossa utelin, miten ne ylläpitävät yliopistokaupungissaan oman kanta-alueensa kulttuuria eli perinteitä, ruokia, murretta, mentaliteettia ja mitä tahansa muuta kotiseutuun liittyvää olemista ja tekemistä. Kyselin hallituksilta, näkevätkö he oman osakuntansa olevan näkyvä kanta-alueensa kulttuurin ylläpitäjä tai jopa sen levittäjä kaupungin opiskelijoiden keskuudessa.

Nykytieteen metodien mukaisesti turvauduin tietenkin herra Googlen apuun etsiessäni tietoa Suomen osakunnista. Mr. G paljasti minulle jopa yli 40 suomalaisen osakunnan nimen. Joistakin paljastui kuitenkin vain se nimi; toiset osakunnat pystyivät tarjoamaan jopa verkkisivut, mutta useassa tapauksessa niitäkään ei oltu päivitetty vuosikausiin. On siis erittäin todennäköistä, että monikaan näistä osakunnista ei ole ollut toiminnassa enää viime vuosina. Huolestuttavimpia tapauksia ovat Itä-Suomen ja Lapin yliopistot, koska en saanut yhteyttä yhteenkään niiden mahdollisista osakunnista. Loppujen lopuksi sain käsiini 27 sähköpostiosoitetta, joihin kyselyni lähetin. Vastauksiakin tuli 11 osakunnasta eri puolelta maata. Erikoismaininta on annettava pohjalaisille, koska yli puolet vastauksista tuli eri yliopistojen pohjalaisilta osakunnilta.

Koko maan kattavan kyselyn osalta syrjin räikeästi Turun yliopiston osakuntia. Kaikille niille en kyselyä lähettänyt, koska totesin, että kyllähän se nyt on jo tiedossa, mitä tämä touhu täällä on. Mutta koska omaa osakuntaa ei tässä voi oikein sivuuttaakaan, niin räätälöin oman teemaan liittyvän kysymyssarjansa myös SKO:n aktiiveille. Räätälöin myös omat kysymykset kanta-alueeltaan maan suurimmalle osakunnalle eli Tampereen teknillisen yliopiston E-Turkulaiselle Osakunnalle, mutta suureksi

pettymykseksi en vastauksia heiltä saanut. Haistan tässä selvää turkulaisvastaisuutta.

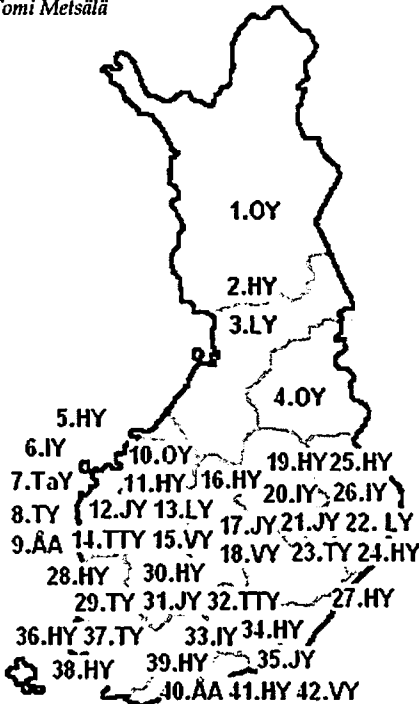
Mitkä olivat sitten tutkimuksen tulokset? Osakuntien tavat tuoda esiin kanta-alueensa kulttuuria ovat hyvin pitkälle samanlaisia ympäri Suomen. Kotiseutu näkyy ja maistuu nimenomaan perinteisissä lauluissa ja ruoissa. Kotiseudun asioista pysytään kärryillä tilaamalla paikallislehtiä. Luonnollisesti myös oma murre nousee esiin osakunnalla, kun tarpeeksi monta samalta seudulta kotoisin olevaa keräännytty samaan paikkaan turisemaan. Omien piirien ulkopuolella osakunnan kulttuuri tulee esiin yliopiston tapahtumissa sekä yhteistoiminnassa muiden järjestöjen ja osakuntien kanssa. Eteläpohjalaisilla on ollut tapana mm. pukeutua jussipaitoihin ja pyrkiä levittämään aitoa pohjalaasta henkeä ja huumoria. Paikallisilmettä on ylläpidetty myös esimerkiksi pelaamalla eteläpohjalaista Aliasta ja katsomalla Häjyt-elokuvaa.

Monet osakunnat näkevät olevansa tärkeitä kanta-alueensa kulttuurin ylläpitäjiä, vaikka se ei niiden pääasiallinen tehtävä olekaan. Osakunnat pyrkivät olemaan samalta kanta-alueelta tulleiden opiskelijoiden kerhoja, aivan kuten ne ovat olleet osakuntien historian alusta asti. Toisaalta sama syntyperä ei ole enää vaatimus minkään osakunnan jäsenyydelle vaan riittää, että "liittyvät osakuntalaiset ovat kiinnostuneita tai vähintäänkin sietävät pohjalaista kulttuuria", kuten eräskin eteläpohjalainen osakunta asian ilmaisi. Kanta-alueen ulkopuolelta tulevat jäsenet löytävätkin osakunnan usein kavereiden tai sukulaisten osakuntakytköksen kautta ja tykästyttyään osakunnan ilmapiiriin ovat jääneet sille tielle. Pääasiassa osakuntien jäsenet ovat kuitenkin kanta-alueiltaan kotoisin tai heillä on sukujuuria sinne. On helppo hakeutua samalta seudulta kotoisin olevien porukkaan, jos kaveripiiri vieraassa opiskelukaupungissa on muuten pieni.

Vaikka esimerkiksi S-Osiksenkin osakuntien jäsenet ovat tänä päivänä kotoisin muualtakin kuin vain Pohjanmaalta, Savo-Karjalasta

tai Satakunta-Hämeestä, uusia osakuntia edelleen perustetaan kotiseutukerhoiksi. Kun tarpeeksi monta samalta alueelta tulevaa opiskelijaa kerääntyy yhteen, voi tuloksena olla uuden osakunnan perustaminen. Toisaalta, jos aktiivisten osakuntalaisten määrä jonakin vuonna esimerkiksi samanaikaisten valmistumisien vuoksi romahtaa, tuloksena on toiminnan kuoleminen. Pieni osakunta eläikin pääasiassa kanta-alueensa tuottamista opiskelijoista. Jos kuitenkin aktiivijäsenistön määrä kasvaa ja osakunnasta tulee yleisempi, maakuntarajoista riippumaton opiskelijoiden yhteisö, ei kanta-alueen opiskelijoita välttämättä tarvita enää turvaamaan osakunnan jatkuvuutta. Osakunnat, etenkin pienet, tarvitsevat kuitenkin näkyvyyttä pysyäkseen hengissä. Näkyvyyttä saadaan esimerkiksi esiintymällä yliopiston tapahtumissa, käymällä lukioissa esittäytymiskäynnillä ja olemalla edustusvalmiina silloin, kun fuksit syksyisin tulevat. Näitä markkinointikikkoja ovat Suomen osakunnat harrastaneetkin.

Tommi Metsälä

Suomen osakuntien kanta-aluekartta

*-merkityt osallistuivat tutkimukseen.

1. Lappilainen Osakunta (OY)
 2. Pohjois-Pohjalainen Osakunta (HY)*
 3. Pohjois-pohjalainen poikkietiteellinen Osakunta (LY)
 4. Kainuulainen opiskelijajyhdistys (OY)*
 5. Vasa Nation (HY)*
 6. Pohjalainen Osakunta (IY)
 7. Pohjalainen Osakunta (TaY)*
 8. Pohjalainen Osakunta (TY)
 9. Österbottniska Nationen (ÅA)
 10. Etelä- ja Keskipohjalainen Osakunta (OY)
 11. Etelä-Pohjalainen Osakunta (HY)*
 12. Eteläpohjalainen Osakunta (JY)*
 13. Etelä-Pohjalainen Osakunta (LY)
 14. Etelä-Pohjalainen Osakunta (TTY)*
 15. Eteläpohjalainen Osakunta (VY)*
 16. Keski-suomalainen Osakunta (HY)*
 17. Alkiolainen Osakunta (JY)
 18. Alkiolainen Osakunta (VY)
 19. Savolainen Osakunta (HY)
 20. Savolainen Osakunta (IY)
 21. Savo-Karjalainen Osakunta (JY)
 22. Savo-Karjalainen osakuntajyhdistys (LY)
 23. Savo-Karjalainen Osakunta (TY)*
 24. Östra Finlands Nation (HY)
 25. Karjalainen Osakunta (HY)*
 26. Karjalainen Osakunta (IY)
 27. Wiipurilainen Osakunta (HY)
 28. Satakuntalainen Osakunta (HY)
 29. Satakuntalais-Hämäläinen Osakunta (TY)
 30. Härmäläis-Osakunta (HY)
 31. Härmäläinen Osakunta (JY)
 32. Ei-Turkulainen Osakunta (TTY)
 33. Härmäläis-eteläsuomalainen Osakunta (IY)
 34. Kymenlaakson Osakunta (HY)*
 35. Kymenlaakson Osakunta (JY)
 36. Varsinaissuomalainen Osakunta (HY)
 37. Varsinaissuomalainen Osakunta (TY)
 38. Åbo Nation (HY)
 39. Nylands Nation (HY)
 40. Nyländska Nationen (ÅA)
 41. Eteläsuomalainen Osakunta (HY)
 42. Eteläsuomalainen Osakunta (VY)
- Teknologiförening (Aalto-yliopisto)

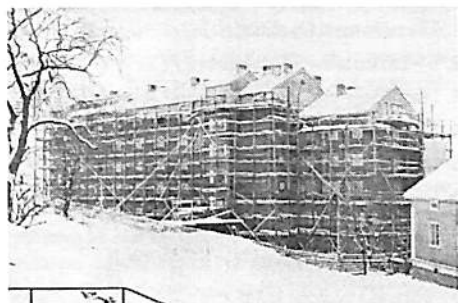
Hanke RRR 2012

(Rupiamme Rahhoo Ruinaamaan 2012)

eli Pelasta osakunnat -hanke 2012

Ylioppilastaloista kaikki alkoi. Näin todetaan Turun ylioppilaskyläsäätiön sivuilla, ja tällä viitataan Turun yliopiston ylioppilaskunnan aloittamaan projektiin ruveta rakentamaan ja tarjoamaan opiskelijoille asuntoja. Ylioppilastalot rakennettiin TYYn alaisuudessa vaiheittain vuosien 1952-1960 välillä, talojen suunnittelijan, arkkitehti Erik Bryggmannin piirustusten perusteella. Osakunnille nykyään tärkeän B-talon rakentamisen luotsasi loppuun Olli Kestilä, kun Bryggmann siirtyi ajasta ikuisuuteen. Historiatiedoissa väitetään jopa silloisen presidentti Paasikiven osallistuneen ensimmäisen peruskiven muuraukseen. Osakunnat olivat tuolloin vahvasti mukana keräämässä rahaa, jotta saatiin omat yo-talot, jotka sittemmin TYYn vaikeuksien kautta johtivat TYSin perustamiseen.

Rakentamisen aika oli osakunnille merkittävää aikaa, koska TYYn sääntömuutos jakoi ylioppilaskunnan osakuntiin. SKO julistautui ensimmäisenä maakuntakerhosta osakunnaksi 9.5.1957.

Turun ylioppilastalo rakenteilla talvella 1951-1952.

Alkoi jäsenmäärän ylämäki, koska liityttäessä ylioppilaskuntaan piti liittyä osakuntaan. SKOn historia Yo-taloilla ei alkanut S-Osiksesta, vaan 60-luvulla asustettiin A-talossa nykyisen TYYn kanslian paikalla, jossa perimätiedon mukaan pyöritettiin kerhohuoneistoa, jossa olut virtasi vuolaasti.

Ylioppilaskunta hääti SKOn A-talon alakabinetista 1973 tarvitessaan tiloja omaan toimistokäyttöön. Tämä johti vuonna 1975 S-Osakuntien diskon eli S-Osiksen syntyyn Yo-talo B:n alakertaan. Alkoi osistanssien ja Turun yliopiston Varsinais-Suomalaisen Osakunnan kanssa järjestettyjen yhteistilaisuuksien aika, joka jatkui lähes sellaisenaan aina 1980-luvun lopulle saakka. Ajat muuttuivat ja nyt vuonna 2011 toimitaan muutoin hyvin samalla tavalla kuin ennenkin, mutta tulevaisuutta uhkaa remontti, jonka suuret kustannukset vaativat paluuta 1950-luvun keinoihin.

S-Osakunnat ovat yleiskokouksissaan päättäneet lähteä keräämään rahaa

Vastavalmistunut ylioppilastalo 1952. Vuosikymmenien unelma oli todellisuutta ja puolisentoistasataa kuntalaista pääsi muuttamaan omaan taloon.

Ylioppilaskunta "in corpore" Ylioppilastalon pohjankaivuutalkoissa 21.5.1951.

turvatakseen toimitilat remontin ajaksi ja sen jälkeen. Kysymyksenä on, että palaammeko S-Osiksena tunnettuun tilaan vai tuleeko evakkotiloista lopullinen sijoituspaikamme. Monenlaiset toimintamallit, kuten TVOn tapaan tukisäätiön perustaminen ja S-Osis ry:n perustaminen ovat olleet keskustelun aiheena jo useita vuosia. Nyt suuren remontin tullessa eteen on hyvä siirtyä sanoista tekoihin ja rakentaa tuleville osakuntalaisille sopivat puitteet jatkaa toimintaa.

Rahankeruulupa haetaan kevään aikana poliisihallitukselta ja keräys kattaa

Arkkitehti Erik Bryggmannin suunnitelma voitti Turun Ylioppilastalosta julistetun suunnittelukilpailun. TYY rakensi talonsa yhteyteen myös urheiluhallin ja Turun ensimmäisen uimahallin 1954. Huomaa myös suunnitelman yliopistoa kohti ulottuva asuntosiipi, jota ei kuitenkaan toteutettu.

Turun Yliopistoseuran herrat lahjoittamassa rahaa Yo-talo B:n rakentamista varten 23.9.1959.

koko Suomen ja kaikki maakunnat. Keräyksen alkaessa sinäkin voit auttaa omalla panoksellasi, joko liittymällä vapaaehtoiseksi keräysurakkaan tai lahjoittamalla. Pienikin lahjoitus auttaa säilyttämään monelle armaan paikan. Eritoten rahaa kerätään kunnilta, kuten aikoinaan, ja yksityisiltä henkilöiltä joko rahana tai tavarina. Näin voimme esimerkiksi järjestää arpajaisia ja lopulta saavuttaa hulpean yli miljoonan euron keräystavoitteemme.

Petri Teräspuro

Lähteet: TYSn nettisivu ja SKOn historiikki
Valokuvat ja kuvatekstit: osakunnan arkisto

B-talon rakentamista varten kerättiin rahaa 1957 arpajaisilla. Lieneekö kuvan ajopeli kuulunut arpajaisvoittoihin? Onnettarena Anna-Liisa Aspergen.

Kysy Kraldolta

Kysy Kraldolta -palstalla voit kysyä mitä tahansa elävästä elämästä. Kraldo vastaa suurella Isännän viisaudella.

Kysymys: Miksi?

-Lahna

Vastaus: Kysymys on mielenkiintoinen, koska se voidaan nähdä useammalta kannalta ja olevaisuus tai olemattomuus on tai on olematta moniulotteista. Halutaanko kvantitatiivinen vai kvalitatiivinen vastaus? Lyhyestä virsi kaunis: Koska.

Kysymys: Mikä sinua (Kraldoa) vaivaa, kun ei vaatteet pysy päällä?

-Lils

Vastaus: Tätä kysymystä olen pohtinut monesti itsekkin. Keittiölääketeieteellisten ja psykologisten diagnoosieni jälkeen olen päätenyt vastaukseen: "I'm too sexy for my shirt, too sexy for my shirt, so sexy it hurts..."

Valokuva: H-P Schukov

Kysymys: Miksi aina kun lähdetään "yhdelle", se ei koskaan jää siihen?

-Krapulainen Leijona

Vastaus: "Yhdelle meneminen" on vanha myytti joka tunnettiin jo antiikin ajoilta. Se on lähtöisin Darrakleen teoksesta: "Méthi choris ponos" (vapaa suom. Känni ilman krapulaa) joka on varhaisimpia tuntamiemme komedia-näytelmiä. Siinä kaksi ystävää päättävät mennä "yhdelle" tarkoituksena saavuttaa känni ilman krapulaa. Voit arvata, miten tämä tarina päättyy. Voidaan siis todeta, että tämä "yhdelle" meneminen ei vain fysiologisesti ole mahdollista ihmiselle.

Kysymys: Jos mies syö puoli kiloa pastaa ja puoli kiloa anti-pastoja, onko hän syönyt oikeastaan mitään?

-Huolestunut pastanystävä

Vastaus: Tämä on vaarallinen koe, jota kenenkään ei pidä missään tapauksessa kokeilla. Koska pastan ja anti-pastojen massa on identtinen, näiden kahden nauttiminen yht'aikaa aiheuttaisi imploosion (Imploosio eli kappaleen äkillinen sisäänpäin luhistuminen on räjähdysksen vastakohta.) vatsalaukussa, jolloin pastanystävästä jäisi jäljelle vain rusinankaltainen esine. Varovaisuutta siis, lapset!

Kysymys: Miksei miehet voi synnyttää? Missä tasa-arvo?

-P. Suikkis

Vastaus: Tämä on puhtaasti käytännön syistä näin. Miehet ovat vuosikausia jalostaneet naisia synnyttämistä varten sekä henkisesti että fyysisesti. Todellisuudessa mieskin voi synnyttää, vaikkakin synnytys tapahtuu perseen kautta, jolloin syntyy - ironista kyllä - "kusipäitä". Naisten kohdalla mahdollisuus "kusipään" synnyttämiseen on pienempi, jonka vuoksi tätä tapaa suositaan.

Kysymys: Mikä musta tulee isona?

-Lapis

Vastaus: Jos olet opiskelija ja osakuntalainen, oletettavasti työtön. Muuten mitä vain haluat!

Kysymys: Miltä nahkahousut tuntuvat?

-Utelias SIM

Vastaus: Tämä onkin ollut minulle mieluisa kysymys jo vuosia, johon vastaan yhtä mielellään vuosi toisensa jälkeen. Nahkahousut tuntuvat samalta kuin uisit hieman vanhassa, lämpimässä maidossa, jossa on hunajaa. Haiset härskiltä, tuntuu tahmealta ja ihmettelet miksi helvetissä teit niin, mutta se vain on niin ihanan syntistä!

Kysymys: Miten joulupukki juodaan pöydän alle?

-Tonttu

Vastaus: Aletaan ryyppäämään ja kun joulupukki on menossa kusitauolle, sitä löydään halolla takaraivoon. Sitten tuo 364 päivää vuodessa sossun rahoilla elävä pummi kieritetään pöydän alle ja nauretaan räkäisesti. Juodaan loput viinat ja tehdään poroista käristystä.

Kysymys: Jos kaupassa tulee vastaan Karhu, pitääkö esittää kuollutta vai juosta suoraan ulko-ovelle kulkematta kassan kautta?

-Turkulainen humalisti

Vastaus: Kysymys on kompa. Siinä vaiheessa kun Karhu-olut alkaa kävellä vastaan kaupassa sinun pitäisi olla jo niin sekaisin, että juoppohulluus iskee päälle. Kuolleen esittäminen ei siis ole kovin kaukana, koska kuolema on nurkan takana. Jos taas pysyt vielä pystyssä ja otat Karhun mukaan ja jätät kulkematta kassan kautta, tulevat iloiset sinipukuiset sedät ja tarjoavat hotellimajoituksen. Huom. aamiainen ei sisälly.

Nähtyä

Kuultua

Haistettua

Maistettua

"TÄÄLLÄ SAVO-KARJALAISESSA OSAKUNNASSAHAN ON VAIN MURTO-OSA SAVOSTA TAI KARJALASTA. MUT KUN TÄÄLLÄ ON NIIN PAL KOVEMPI MEININKI KUIN TVO:LLA"

SENIORIJUHLIEN AATTONA JUHLAVALMISTELUISTA VOIPUNUT ISÄNTÄ LAUSUI NUO ELINTÄRKEÄT SANAT: "ONKS KALJAA?"

SITSIEN JÄLKEEN:

"MISSÄ MUN KENGÄT ON?!"

"ONKS NE NE, MITKÄ HALONEN SANOI OTTANEENSA?
SE SANO IRKISSÄ ETTÄ SILLÄ ON JOTKUT VIERAAT
SAAPASVARTISET KENGÄT"

IN

- Tonton viikset
- viihde-elektronikka (on meillä stereot, televisio, mikroaaltouuni ja videonauhuri)

OUT

- loska
- päällekkäiset luennot x3
- printterit (kaikki ne toimimattomat)
- Kiusa-Mari